

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418201164
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4418201164.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Olivera Kolenčíka a JUDr. Vladimíra Novotného, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/X, D., právne zastúpená: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s. r. o., so sídlom Pribinova 20, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 50 491 300, proti žalovanému: COFIDIS, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue E. XX, F. A. G. XXX XX, H. C., ktorá prevádzkuje svoju činnosť v Slovenskej republike prostredníctvom spoločnosti COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Landererova 12, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 595 628, právne zastúpená: URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, o zaplatenie 7 420,72 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27. januára 2023, č. k. 18Csp/26/2018-705, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) rozsudkom zo dňa 27. januára 2023, č. k. 18Csp/26/2018-705, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 10 727,59 eur na účet číslo: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82 %, pričom o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 39, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 až 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, 3, § 11 ods. 1, § 24 ods. 1, § 25f ods. 6 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 259, § 290, § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak prvoinštančný súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou na súd prvej inštancie dňa 05. 03. 2018 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 7 420,72 eura.

4. V priebehu konania podaním zo dňa 25. 10. 2018 právny zástupca žalobkyne žiadal, aby súd pripustil zmenu petitu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 11 765,11 eura. O návrhu na zmenu petitu súd prvej inštancie rozhodol uznesením, ktoré bolo vyhlásené na pojednávaní dňa 14. 12. 2018 tak, že návrh na zmenu petitu pripustil. Vzhľadom k tomu, že proti vyhlásenému uzneseniu nie je prípustné odvolanie a vzhľadom na prítomnosť právnych zástupcov sporových strán na pojednávaní súd prvej inštancie upustil od písomného vyhotovenia vyhláseného uznesenia.

5. Okresný súd Nové Zámky, ako súd prvej inštancie, vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 07. 06. 2019, č. k. 18Csp/26/2018-368 tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, uznesením zo dňa 28. 04. 2021, č. k. 5CoCsp/13/2020-478 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie v danej veci vydal dňa 29. 10. 2021, č. k. 18Csp/26/2018-496 rozsudok pre zmeškanie, ktorý však uznesením zo dňa 11. 04. 2022, č. k. 18Csp/26/2018-525 zrušil.

6. Po vrátení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie poukázal na právne nástupníctvo spoločnosti COFIDIS ako žalovaného po spoločnosti BANCO COFIDIS S.A., okolnosti uzavretia zmluvy medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, charakter uzavretej zmluvy (spotrebiteľská zmluva), skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva nebola podľa jeho názoru uzavretá individuálne a zmluvný úrok súd dostatočne odôvodnil v bodoch 45 až 51 prvého rozsudku vo veci samej, pričom tieto neboli spochybnené ani v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, a preto sa k týmto skutočnostiam opätovne nevracal.

7. Následne súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), sa opätovne venoval posúdeniu správnosti hodnoty výšky RPMN uvedenej v zmluve. Aj po ďalšom konaní pred súdom prvej inštancie tento nemal jednoznačne preukázané, že výpočet RPMN zo strany žalovaného bol uvedený v zmluve správne. Žalovaný viackrát v konaní pred súdom uvádzal, že do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov použil údaj o mesačnej splátke vo výške 256,38 eura, t. j. výšku mesačnej splátky zníženu o poplatok za trvalý príkaz (259,38 eura- 3,00 eurá). Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že do výpočtu RPMN sa zahŕňa mesačná splátka vo výške 259,38 eura, a nie ako uvádza žalovaný vo svojom poslednom podaní mesačnú splátku vo výške 256,38 eura s tým, že žalovaný od mesačnej splátky, ktorá je uvedená v danej zmluve o úvere odpočítal poplatok za trvalý príkaz vo výške 3 eurá.

8. V posudzovanej veci súd prvej inštancie za účelom zistenia správnosti stanoveného údaja RPMN uvedeného v zmluve o úvere vykonal dokazovanie prostredníctvom Národnej banky Slovenska. Vzhľadom na koncentračnú námietku vznesenú právnym zástupcom žalovaného súd poukázal na ustanovenie § 259 CSP.

9. Národná banka Slovenska na základe žiadosti súdu prvej inštancie vykonala kontrolný výpočet RPMN uvedenej v predmetnej zmluve o úvere. Po prepočítaní hodnoty RPMN dospela k výsledku hodnoty RPMN vo výške 30,25 % za predpokladu, že čerpanie úveru bolo v celkovej výške 9 978 eura dňa 13. 07. 2012, dátum prvej splátky bol 20. 07. 2012, konečná splatnosť úveru bola dňa 20. 06. 2019. Jednalo sa o 84 rovnakých mesačných splátok vo výške 259,38 eura, v splátke by bol započítaný mesačný náklad na poistenie a na spracovateľský poplatok. Banka uviedla aj kontrolný prepočet RPMN v prípade ak by do nákladov v spojení so spotrebiteľským úverom vstupoval aj poplatok podľa bodu 19 Všeobecných podmienok a to poplatok za trvalý príkaz a ak by nebol zahrnutý v mesačnej splátke vo výške 259,38 eura. Hodnota RPMN by bola v takom prípade 30,86 %. Banka teda prepočítala RPMN pre obidva prípady, pričom ani v jednom prípade sa hodnota RPMN vypočítaná žalovaným uvedená v zmluve (28,85 %) nezhodovala s výsledkami kontrolných prepočtov NBS. Keďže z kontrolného výpočtu RPMN Národnou bankou Slovenska vyplýva, že hodnota RPMN predstavuje 30,25 %, resp. 30,86 %, potom údaj o RPMN vo výške 28,85 % je nesprávny. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

10. Súd prvej inštancie opätovne poukázal na skutočnosť, že celá zmluva vrátane všeobecných podmienok, údajov o poistení a štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere je písaná drobným takmer nečitateľným písmom. Jedná sa o zložitý právny text, ktorý žalobkyňa ako spotrebiteľ

nemala šancu za pol hodiny (čas, ktorý mala k dispozícii na konzultáciu o zmluve podľa výpovede svedkyne I. pochopiť a správne vyhodnotiť). Takýto postup právneho predchodcu žalovaného nie je v súlade s dobrými mravmi. Preto, že zmluva obsahovala ustanovenia, ktoré neboli individuálne dojednané (poistné), preto, že v zmluve nebola správne uvedená RPMN, a preto, že zmluva nebola uzatvorená v súlade s dobrými mravmi (drobné písmo), súd prvej inštancie zmluvu o úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

11. Konajúci súd mal jednoznačne preukázané, že právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyni úver vo výške 9 978,- eur, a že žalobkyňa zaplatila žalovanému celkovo sumu vo výške 21 787,92 eura. Pretože súd považoval spotrebiteľskú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkovú (aj pri akceptovaní právneho názoru súdu druhej inštancie, že nárok poskytovateľa úveru na spracovateľský poplatok je daný), rozdiel medzi týmito dvoma položkami, teda sumu 11 765,11 eura je potom potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie žalovaného - jednalo sa o plnenie žalobkyne v prospech žalovaného bez právneho dôvodu.

12. V ďalšom súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobkyňa sa o skutočnostiach, ktoré mali spôsobovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy dozvedela najskôr až v deň, keď podpísala plnú moc svojmu právnemu zástupcovi. Od žalobkyne ako od osoby neznalej práva nemožno spravodlivo požadovať, aby dokázala posúdiť jednotlivé ustanovenia zmluvy z hľadiska spotrebiteľského práva sama. Je jednoznačné, že žalobkyňa podpísala splnomocnenie na právne zastupovanie svojmu právnemu zástupcovi dňa 13. 02. 2018. Žaloba bola na súd podaná dňa 05. 03. 2018, teda v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe.

13. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu skúmal začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby zvlášť u každej zaplatenej splátky, začínajúc tou splátkou, na základe ktorej začalo vznikať bezdôvodné obohatenie. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že sumu 9 978,- eur, teda výšku úveru bez úrokov a bez poplatkov zaplatila ku dňu 18. 09. 2015. Splátka, ktorú žalovaná zaplatila dňa 19. 10. 2015 a všetky ďalšie splátky sú potom podľa názoru súdu bezdôvodným obohatením žalovaného. Pri akceptovaní dvojročnej subjektívnej premlčacej doby boli splátky zaplatené dňa 19. 10. 2015, 19. 11. 2015, 18. 12. 2015 a 19. 01. 2016 premlčané. Súd prvej inštancie tak z dôvodu premlčania žalobu zamietol v časti zaplatenia sumy 4 krát 259,38 eura, t. j. štyri premlčané splátky spolu v sume 1 037,52 eura a žalobe vo zvyšnej časti (11 765,11 eura – 1 037,52 eura = 1 0727,59 eura) vyhovel.

14. O trovách konania prvoinstančný súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 82 %, súd jej preto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82 %.

15. Proti tomuto rozsudku v časti jeho vyhovujúceho výroku a výroku o trovách konania podala včas odvolanie žalobkyňa, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a zároveň prizná žalobkyni náhradu trov konania v plnom rozsahu. V podanom odvolaní žalobkyňa poukázala na existenciu odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Uviedla, že sa v plnej miere stotožňuje s názorom súdu, že subjektívna premlčacia doba začala žalobkyni plynúť až dňom nasledujúcim po podpísaní plnej moci dňa 13. 02. 2018, vzhľadom na čo tak subjektívna premlčacia doba bola zachovaná, keďže žaloba bola podaná na súd dňa 05. 03. 2018. Avšak v rozpore s vlastným tvrdením súd následne v bode 68. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že splátky zaplatené dňa 19. 10. 2015, 19. 11. 2015, 18. 12. 2015 a 19. 01. 2016 sú už premlčané vzhľadom na uplynutie dvojročnej subjektívnej doby. Uvedené však nedáva zmysel, nakoľko subjektívna doba začala žalobkyni plynúť až dňa 15. 02. 2018, vzhľadom na čo by jej uplynula až ku dňu 15. 02. 2020. Vzhľadom na uvedené má žalobkyňa za to, že si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila na súde v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

16. Žalobkyňa v ďalšom poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 33Odo 877/2001, pričom uviedla, že v prípade, ak by malo dôjsť k uplynutiu 3-ročnej objektívnej premlčacej doby, tak tá by sa začala počítať od splátky, ktorú žalobkyňa uhradila dňa 19. 10. 2015, vzhľadom na čo by koniec lehoty pripadal na deň 19. 10. 2018, pričom však žaloba už bola podaná dňa 05. 03. 2018, čo znamená, že objektívna premlčacia doba bola taktiež zachovaná. Avšak súd prvej inštancie z nepochopiteľných

príčin v odôvodnení rozsudku uviedol len začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (a to v rozpore s vlastným tvrdením v bode 67.), k objektívnej premlčacej dobe sa ani len nevyjadril, taktiež ani nepomýšľal nad tým, že v prípade objektívnej premlčacej doby by malo ísť o dobu 10-ročnú. Žalobkyňa má za to, že dostatočným spôsobom preukázala tú skutočnosť, že podaním žaloby na príslušný súd dňa 05. 03. 2018 jej bola zachovaná tak subjektívna premlčacia doba (ktorá by jej bola uplynula až dňa 13. 02. 2020), tak aj objektívna premlčacia doba (v prípade 3 – ročnej premlčacej doby by posledným možným dňom na podanie žaloby bol deň 19. 10. 2018 (pre prípad prvej splátky bezdôvodného obohatenia) a v prípade 10-ročnej premlčacej doby by to bol deň 19. 10. 2025). Súd v odôvodnení rozsudku sa s uvedenými námietkami nedostatočným spôsobom vysporiadal, respektíve k premlčaniu 10-ročnej objektívnej premlčacej doby sa ani len nevyjadril.

17. K žalobkyni podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný uvádzajúc, že sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie a žalobkyne o tom, že subjektívna premlčacia doba začala žalobkyni plynúť až dňom nasledujúcim po podpísaní plnej moci u jej právneho zástupcu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/67/2011. Námietky žalobkyne ohľadom nesprávneho posúdenia premlčania v jej neprospech zo strany súdu považuje žalovaný za nedôvodné a mylné. Žalovaný sa nestotožňuje ani s tvrdením žalobkyne, že v predmetnom prípade mal súd aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu, z dôvodu úmyselného bezdôvodného obohatenia žalovaného. Podotkol, že takýto úmysel nebol žiadnym spôsobom preukázaný a z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by úmyslu žalovaného obohatiť sa na úkor žalobkyne nasvedčovali. Uviedol, že je obchodným subjektom, ktorý má v predmete činnosti poskytovanie úverov, z dôvodu čoho je získanie majetkového prospechu v podobe odplaty za poskytnutie úveru logickým výsledkom podnikateľskej činnosti žalovaného. Tvrdenie o úmyselnom obohacovaní sa žalovaného je zároveň v logickom rozpore so skutočnosťou, že ešte aj po podaní žaloby žalobkyňa dobrovoľne pokračovala v úhrade mesačných splátok úveru. Odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

18. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného, že je obchodným subjektom s predmetom činnosti týkajúcim sa poskytovania úverov, pretože právny predchodca žalovaného v rámci povoleného predmetu činnosti poskytoval úvery z vlastných zdrojov. Vzhľadom na túto skutočnosť bol právny predchodca žalovaného povinný pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržiavaní všeobecne záväzných právnych noriem v súlade s dobrými mravmi. Právny predchodca žalovaného porušoval zákon aj tým, že zmluvy, ktoré uzavíeral s klientmi neobsahovali obligatórne zákonné náležitosti, obsahovali ustanovenia, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a taktiež nesprávne určenú výšku RPMN. Ďalej uviedla, že z dôvodu, že zo strany žalovaného nedošlo k účinnému popretiu skutkových tvrdení ohľadne prípadného premlčania nároku žalobkyne, má žalobkyňa za to, že tento jej nárok je medzi stranami tohto sporu považovaný za nesporný. Taktiež má za to, že dostatočne jasným spôsobom preukázala to, že subjektívna premlčacia lehota jej neuplynula.

19. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že s tvrdeniami žalobkyne nesúhlasí. Žalovaný nie je nebankovým subjektom, ale pobočkou zahraničnej banky. K tvrdeniu žalobkyne, že žalovaný uzatvára imperfektne zmluvy uviedol, na základe ktorých prijímal plnenie bez právneho nároku, uviedol, že zo strany žalobkyne ide o účelové tvrdenie v snahe navodiť dojem úmyselného konania. Úmysel však nestačí tvrdiť, ale úmysel bezdôvodne sa obohatiť musí byť aj preukázaný, čo v tomto prípade zaťažovalo žalobkyňu. K námietke premlčania uviedol, že táto nie je skutkovým tvrdením, ale hmotnoprávnou námietkou podľa ust. § 152 CSP, ktorou sa súd po jej vznesení musí zaoberať bez ohľadu na to, či sa k tejto námietke protistrana vyjadrí alebo nie, a preto považuje žalovaný toto tvrdenie žalobkyne za irelevantné.

20. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd podané odvolanie žalobkyne smerujúce voči zamietajúcej časti výroku a súvisiacemu výroku o náhrade trov prvoinštančného konania vyhodnotil ako nedôvodné, s rozhodnutím o ňom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, platného v inkriminovanom čase, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí bezdôvodné obohatenie vydať.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

22. Odvolací súd v rámci tohto odvolacieho konania pri akceptovaní svojej zákonnej povinnosti skúmať, či zo strany žalobkyne napadnutý prvoinštančný rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom výskytom niektorej z procesných väd obsiahnutej v ust. § 389 ods. 1 CSP, dospel k tomu záveru, že napadnutý rozsudok ani jednou z procesných väd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia netrpí, a preto ho ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje. Taktiež je potrebné sa stotožniť aj s rozsahom zisteného skutkového stavu konajúcim súdom prvej inštancie s jeho následným správnym právnym posúdením podľa odcitovaných ustanovení všeobecného právneho predpisu hmotnoprávnej povahy (OZ) v rámci bodov 38. až 49. špeciálneho právneho predpisu (zákon o spotrebiteľských úveroch) v rámci bodov 50. až 54. všeobecného právneho predpisu procesnej povahy (CSP) v rámci bodov 55. až 57. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o samotný proces hodnotenia v tomto spore nazhromaždených dôkazov, tak tento je potrebné zo strany konajúceho súdu považovať za plne súladný s obsahom ust. § 191 ods. 1 CSP, čo znamená, že tieto dôkazy boli vyhodnocované jednotlivo a zároveň aj v ich vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko vyššie počas konania najavo.

23. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že sa plne stotožňuje s právnymi závermi konajúceho prvoinštančného súdu, ktoré aj v dôsledku rešpektovania záväzného právneho názoru zaujatého odvolacím súdom (§ 391 ods. 2 CSP) následne primáli súd prvej inštancie k objektívnemu a predovšetkým spravodlivému rozhodnutiu ohľadom uplatneného žalobného nároku žalobkyňou.

24. Na margo žalobkyňou ako odvolateľkou uplatnenou námietkou v ňou podanom odvolaní týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia vznesenej námietky premlčania žalovaným zo strany súdu prvej inštancie poznamenáva, že túto námietku považuje za absolútne neopodstatnenú. V prípade začatia plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby u žalobkyne bol súdom správne stanovený dňom 13. 02. 2018, počiatok plynutia tejto doby, kedy žalobkyňa podpísala splnomocnenie pre právne zastupovanie pre svojho advokáta, čo v spore ani samotná žalobkyňa nespochybnila. Pokiaľ v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku, t. j. v jeho bode 67. okrem iného súd uviedol, že žaloba bola na súd podaná v rámci 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby dňa 05. 03. 2018, mal tým na zreteli výšku bezdôvodného obohatenia v sume 10 729,59 eura, ktorú aj výrokom napadnutého rozsudku žalobkyňi ako nepremľčanú priznal. Iný však bol osud splátok splatných v mesiacoch október až december r. 2015 a splátky splatnej v januári 2016 (spolu v sume 1 037,52 eura), ktorých premlčanie bolo posudzované vo vzťahu k týmto jednotlivým splátkam. Na rozdiel od nesprávneho právneho názoru odvolateľky v jej odvolaní, v zmysle ktorého 2-ročná subjektívna premlčacia doba mala v danom prípade plynúť žalobkyňi do budúca, t. j. od 13. 02. 2018 a mala skončiť dňa 13. 02. 2020, čo znamená, že pri podaní jej žaloby dňa 05. 03. 2018 nemohol byť jej nárok premlčaný, súd prvej inštancie v súvislosti s namietaným premlčaním právne relevantným spôsobom vychádzal zo začiatku plynutia premlčacej doby 13. 02. 2018, avšak

späťne 2 roky k tomuto dňu, pričom opodstatnene vyhodnotil 5 splátok spolu v sume 1 037,52 eura za premlčané, a v tejto časti uplatneného nároku žalobu správne zamietol. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalobkyne týkajúcu sa aplikácie 10-ročnej premlčacej doby na prejednávajúcu vec z dôvodu úmyselného bezdôvodného obohatenia, tak z vykonaného dokazovania nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by preukazovali úmysel žalovaného obohatiť sa na úkor žalobkyne.

25. V kontexte uvedeného, odvolací súd považoval podané odvolanie žalobkyne za nedôvodné a rozhodol o ňom tak ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

26. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 396 ods. 1 CSP s tým, že nárok na ich 100 % náhradu priznal plne úspešnému žalovanému v tomto konaní proti neúspešnej žalobkyňi. O výške tohto nároku rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

27. Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).